

Som Børspris skal den Pris fastsættes, »som giver Udtryk for den af Børsomsætningen skabte Forretningssituation (Geschäftslage)«.

Af denne Bestemmelse følger, at Børsprisen kun kan fastsættes paa Grundlag af *Forretninger*, som *virkelig er afsluttede*, og afsluttede paa Børsen i Børstiden. Ifølge tysk Lovopfattelse kan der ikke blive Tale om Børspriser uden paa Basis af afsluttede Handeler. Saakaldte *Geld-Kurse* (Køber-Kurser) eller *Brief-Kurse* (Sælger-Kurser) er ikke Børspriser i Lovens Forstand. Børsprisen maa kun blive til paa Grundlag af Kurser, hvortil der virkelig er »gjort«. Noget andet er, at hvis den kursnoterende Myndighed faar det Indtryk, at de Børshandeler, som virkelig er naaet til Afslutning, ikke giver et rigtigt Billede af den gennem den samlede Børsomsætning den paagældende Dag skabte Forretningssituation i vedkommende Papir, kan den vægre sig ved overhovedet at fastsætte en Børspris, hvorimod det er udelukket, at den kan fastsætte en fra de afsluttede Kontraktpriser afvigende, »passende« Børspris eller en blot Skønpris.

Den officielt fastsatte Børspris er af særlig Vigtighed for Kommissionsforretninger: i Værdipapirer, for hvilke der bliver fastsat en officiel Børspris, kan Kommissionæren udføre den ham givne Købe- eller Salgsordre ved Selvindtræden, naar han beregner Kommittenden denne Pris. Børsprisen tjener endvidere som Grundlag for Fastsættelsen af Skadeserstatningen ved Ikke-Opfyldelsen af Fix-Forretninger og som Værdiregulator ved Opstillingen af Aktieselskabers Balancer.

Den »Kurs-Fastsættelse« (*Kursnotering*), som Børsloven omhandler, maa vel holdes ude fra den *forberedende* Handling, som finder Sted paa de tyske Børser offentligt, altsaa under Kontrol og livlig Deltagelse af de Børsbesøgende, og hvorved Kursmæglerne optegner de Priser, som bydes for Papirer, eller hvortil de udbydes paa Kassa-Markedet (den saakaldte »Kursmachen«). Foruden de Købe- og Salgsordrer, som Mæglerne medbringer, dels limiterede, dels ulimiterede (»bedst mulig«), kan der indtil den officielle Noterings Begyndelse stadig meddeles Mæglerne nye Ordre — eller gives dem Meddelelse om Forretninger, afsluttede *udenfor* Mæglerkranken, til hvilke de imidlertid ikke behøver at tage Hensyn. Skønt det i Praksis kun sjældent forekommer, at den derved tilsidst fremkomne Kurs (jfr. nedenfor) ikke bliver noteret som officiel, er dog Muligheden herfor stadig tilstede, idet den *officielle Kursnotering* først paa gyldig Vis finder Sted, naar paa Grundlag af Børsmæglernes Opgivelser Børsbestyrelsen og Statskommissæren har foretaget *deres* Prisansættelse, der altsaa i retslig Forstand er den eneste officielle Notering. En Uenighed mellem den kursnoterende Myndighed og Kursmæglerne vil føre til en ny Undersøgelse af Ordrebestanden og kan resultere i en til Kursen knyttet Tilføjelse (jfr. nedenfor).

Loven har kun slaæet Fordringen om Kursens *Sandhed* fast, men har overladt til de enkelte Børsere at vælge, hvilken *Metode* de hertil vil anvende. Hovedsagelig kommer her tvende Metoder i Betragtning: 1) Fastsættelsen af de saakaldte »variable Kurser« og 2) Fastsættelsen af den saakaldte *Enhedskurs*.

I første Tilfælde indregistreres i Løbet af Børstiden alle de forskellige Kurser, til hvilke der ved Hjælp af Kursmæglerne er blevet *afsluttet* Handeler, og af disse noteres efterhaanden højeste og laveste Kurs (foruden Begyndelses- og Slutningskurs). Ved Fastsættelsen af *Enhedskurs* sammenstiller Kursmæglerne paa et bestemt Klokkeslet alle indtil da modtagne Ordre og udfinder derefter gennem Udligning af samtlige disse Ordre den Kurs, hvortil Flertallet af Købe- og Salgsordrer modsvarer hinanden indbyrdes og derfor lader sig udføre.

Til nærmere Forstaaelse heraf anføres følgende Eksempel: Mæglerne har f. Eks. noteret følgende Ordre i deres Ordrebøger: